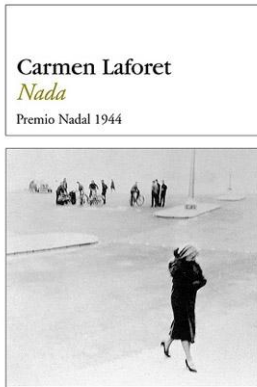

Nada

de Carmen Laforet

Dissabte 16 de gener

11:00 h

DESTINO libro

"Me marchaba ahora sin haber conocido nada de lo que confusamente esperaba: la vida en su plenitud, la alegría, el interés profundo, el amor. De la casa de la calle Aribau no me llevaba nada. Al menos, así creía yo entonces."

Nada és una novel·la de caràcter existencialista on Carmen Laforet reflexa l'estancament i la pobresa en la qual es trobava l'Espanya de la postguerra. L'escriptora va saber transmetre amb aquesta obra la lenta desaparició de la petita burgesia després de la guerra Civil.

La protagonista és una jove anomenada Andrea, que arriba a la ciutat de Barcelona en els anys de la postguerra per estudiar i començar una nova vida. Arriba amb moltes il·lusions a casa de la seva àvia, on només té el record de la seva infantesa. Quan arriba allà -on a part de l'àvia hi viu la criada, la tia Angústias, el seu oncle Román, el seu oncle Joan i la dona d'aquest Glòria - aquests somnis es trenquen. En aquesta casa s'hi passa gana, hi ha brutícia, violència i odi.

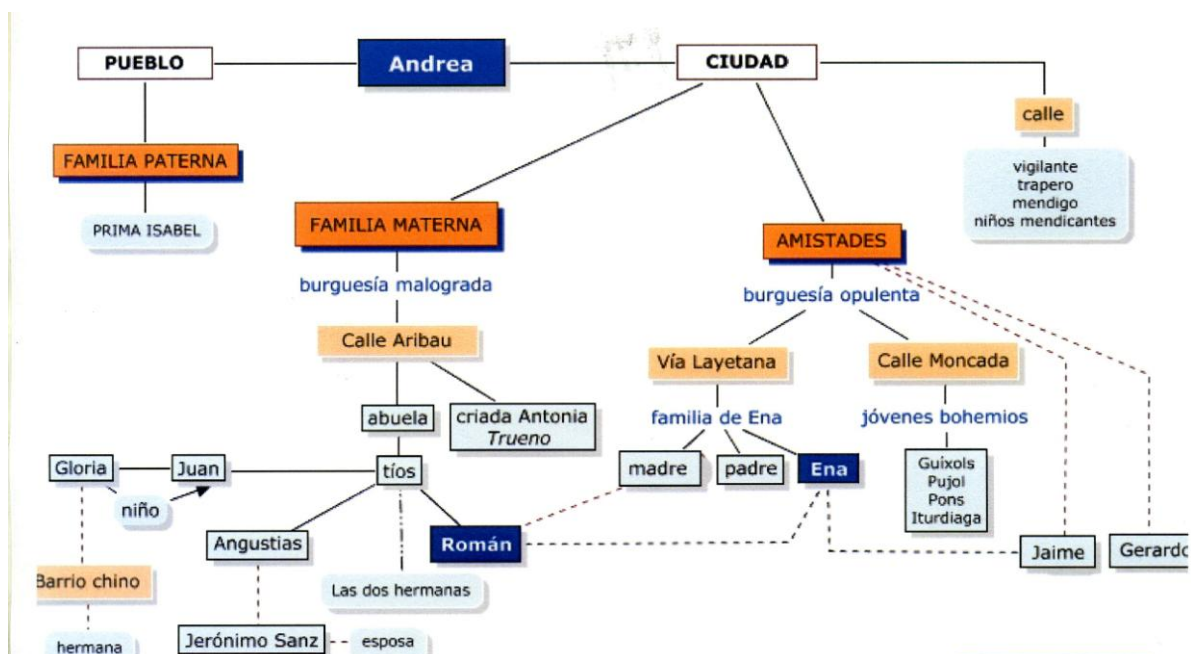
Andrea, que viu oprimida per la seva tia Angústias, sent que la seva vida canviarà quan aquesta marxi però tot i així les coses no acaben d'anar com li agradaria que anessin. A la universitat coneix a Ena, una noia de qui es farà íntima amiga i desenvoluparà un paper important en la seva vida. A més a més al seu costat aprendrà allò que la vida i el món exterior li poden oferir.

La novel·la arriba a crear una atmosfera tant asfixiant que aconsegueix traspasar el paper i arribar al lector. Quan davant de tota aquesta misèria, en aquesta mena de microcosmos, a algun dels personatges se li pregunta què passa, què pensa, què sent, aquest respon: "Nada".

Carmen Laforet s'avança al seu temps amb una prosa intimista i fotogràfica, en la qual es descriu perfectament la Barcelona de l'època. L'autora utilitza per això recursos propis de l'impressionisme.

Com a mostra d'aquests recursos impressionistes, a *Nada* hi predomina la descripció. La protagonista es fixa en tot allò que l'envolta quan arriba a Barcelona; transmet una visió totalment subjectiva, ja que no ens descriu els objectes tal i com són, sinó que ho fa com ella els percep, aportant-nos totes les seves sensacions i emocions.

PERSONATGES

BIOGRAFIA

Nascuda a Barcelona el 6 de setembre de 1921, a partir dels 2 anys es traslladà a les Illes Canàries, on va passar la seva infantesa i adolescència. Va estudiar filosofia a Barcelona i Dret a la Universidad Complutense de Madrid però va abandonar totes dues carreres i es va casar amb el periodista i crític literari Manuel Cerezales amb qui va tenir 5 fills.

Va saltar al primer pla de la literatura espanyola quan al 1944 va guanyar el primer Premi Nadal amb *Nada*. Més tard, l'any 1948 també va guanyar el Premi Fastenrath de La Real Academia Espanyola i figura entre les obres clau del realisme existencial que va dominar el panorama narratiu europeu dels anys 40.

Durant les dècades dels cinquanta i seixanta, Laforet va gaudir del seu èxit.

La seva producció literària d'aquest període va tenir 3 grans fites: les novel·les que van seguir a *Nada*. Al 1952 va publicar *La isla y los demonios*, on evocava els anys de la seva infantesa i adolescència a Canàries. Tres anys més tard es va editar *La mujer nueva*, un títol que podria ser la definició de la seva vida durant aquesta època, però que en realitat era el relat de la seva reconversió al catolicisme després d'uns anys d'agnosticisme. Aquesta novel·la va ser la guanyadora del premi Menorca de Novel·la i l'any següent va fer-li guanyar el premi Nacional de Literatura otorgat pel Ministeri de Cultura, tot i més d'un problema de censura eclesiàstica. El seu creixent prestigi va fer que l'any 1963 l'Editorial Planeta s'interessés per la seva obra i li publicqués *La insolación*, prevista com la primera entrega d'una trilogia titulada *Tres pasos fuera del tiempo*.

Durant uns quants anys més va continuar publicant relats curts, articles i un llibre de viatges l'any 1967. Però la bona estrella va començar a apagar-se i la dècada dels setanta va estar marcada per les seves depressions, la separació del seu marit i un rebuig cada vegada més gran de la vida pública.

Mai va deixar d'escriure, però les seves obres anaven quedant incompletes, a vegades oblidades, perquè el seu afany de perfeccionisme es va convertir en una obsessió. Després de molt de temps essent objecte d'admiració per part dels seus lectors, les dificultats econòmiques i un ambient politicosocial en el que es sentia estranya, la van conduir a una retirada voluntària.

Precisament, de les raons del seu aïllament i de la recerca de la intimitat se'n parla a *Puedo contar contigo*, una col·lecció de cartes creuades amb el seu amic Ramón J. Sender, a qui va conèixer l'any 1965 durant un viatge a Estats Units. La recopil·lació i edició dels textos la va realitzar la seva filla Cristina Cerezales l'any 2003.

A mesura que passaven els anys la memòria de l'escriptora es debilitava i finalment va morir d'Alzheimer el 28 de febrer del 2004.

OBRA COMPLETA

- *Nada* (1944), novel·la.
- *La isla y los demonios* (1950), novel·la.
- *El piano*. Madrid: Rollan, 1952, novel·la.
- *La llamada* (1954), relats
- *La mujer nueva* (1955), novel·la.
- *Un matrimonio*. (1956), novel·la.
- *Gran Canaria* (1961), assaig.
- *La insolación* (1963), novel·la.
- *Paralelo 35*. Barcelona: Planeta, 1967. Llibre de viatges.
- *La niña y otros relatos* (1970), relats.
- *Artículos literarios*. Eastbourne: Stuart-Spencer Publications, 1977. Articles.
- *Mi primer viaje a USA* (1981), assaig.
- "Rosamunda". Conte. A: *Cuentos de este siglo*. Encinar, Ángeles (ed.). Barcelona: Lumen S.A., 1995, pp. 73-78.
- "Al colegio". Conte. A: *Madres e hijas*. Freixas, Laura (ed.). Barcelona: Anagrama, 1996. Contes.
- *Al volver la esquina* (2004), novel·la pòstuma. Continua la història de *La insolación*.
- *Carta a don Juan* (2007), recopil·lació de todos sus relatos cortos.
- *Romeo y Julieta II* (2008), recopil·lació de sus relatos amorosos.